

MIROVNA KONFERENCA ZASTOPNIKOV C.I.O. IN A.F.L.

KONKURENČNI ORGANIZACIJI SE BOSTA SKUŠALI SPORAZUMETI; KONFERENCA BO 25. OKTOBRA

Federacija je sprejela tretji Lewisov predlog. — Svrha posvetovanja bo ustanoviti skupno delavsko fronto. — Voditelji Delavske Federacije niso preveč upoštevali. — V slučaju sporazuma se bo število štrajkov znatno zmanjšalo.

Ameriško organizirano delavstvo se je včeraj sporazumelo, da je treba napraviti konec dve leti trajajoči državljanski vojni, in je sklenilo premirje.

Za dan 25. oktobra je sklicana konferenca, ki se bo vršila v Washingtonu.

Svrha konference bo, zbrisati razlike med Ameriško delavsko federacijo ter Lewisovim odborom za industrijalno organizacijo ter ustanoviti skupno delavsko fronto.

Znamenje za konec boja je bilo dano na konvenciji Delavske federacije v Denverju, ko je izvršilni odbor naznanil, da je sprejel ponudbo C.I.O.

Delegati se bodo udeležili konference "brez pogojev, pridržkov ali obveznosti".

Dogovor je sledil večdnevnu manevriranju. Nobena stranka ni namreč hotela spremeniti svojih nazorov glede principov strokovnih in industrijalnih organizacij.

Federacija je zavrnila dve mirovni ponudbi C. I. O., sprejela je pa tretjo, ki jo je brzojavno poslal iz Atlantic City Philip Murray, predsednik odbora za organiziranje jeklarjev.

Voditelji Federacije niso posebno upalni glede izida konference. Če bo pa uspešna, bodo njene posledice sledeče:

Delavska federacija bo predstavljala skupno fronto 7,000,000 delavcev v boju za višje plače, boljše delovne pogoje in krajši delovni čas.

Ena vodilnih osebnosti v Federaciji bo postal John L. Lewis, sedanji načelnik C. I. O.

Vladni uradniki od predsednika doli do malo mestnega šerifa se bodo globoko oddahnili, ker dosedaj v največ slučajih niso vedeli, s katero stranko naj potegnejo.

Položaj delavcev se bo izboljšal in število štrajkov se bo zmanjšalo.

Če se bodo pa pogajanja izjalovila, bo izbruhnila vroča delavska borba, kakršne še ni bilo v zgodovini te dežele.

JACKSONVILLE, Fla., 16. okt. — V vseh pristaniščih od Wilmingtona v North Carolini pa do Tampa v Floridi so zastavkali pristaniški delavci. Stavkarji — večidel zamorci — pripadajo A. F. of L. International Longshoremen's Association.

Doslej so dobivali 37 centov na uro, zdaj pa zahtevajo 70 centov. V skrajnem slučaju bi se zadovoljili s 15 centi poviška, toda delodajalci so jim hoteli dati le 5 centov.

Pomole so zastražili piketi. Parobrodne družbe dosedaj še niso najele stavkokazov.

WASHINGTON, D. C., 17. okt. — Delavska tajnica Miss Perkins je imenovala danes poseben zvezni odbor za izvežbanje vajencev. Ta odbor bo stalno vključen v delavski department.

— To je potrebno, — je rekla, — kajti izvežbanih delavcev je začelo primanjkovati. Vajenci se bodo temeljito izučili v svoji obrti, da bodo lahko nadomestili stare profesionalce, ki postajajo nezmožni za delo.

HYDE PARK, N. Y., 18. okt. — Na poti proti Washingtonu je včeraj obiskala predsednika na njegovem tukajšnjem posestvu delavska tajnica Miss Perkins. Vse popoldne sta razpravljala o delavski zakonodaji, ki jo bo administracija predložila kongresu v odobrenje.

Predsednikovi načrti za posebno zasedanje

18-LETNI FANT DVOJNI MORILEC

Paul Dwyer je pozval k sebi zdravnika in ga zadel. — Usmrtil je tudi njegovo ženo ter tri dni prevažal truplo z avtomobilom.

V soboto zjutraj sta zagledala dva policista v Arlington, N. J. na nekem samotnem kraju razkošen avtomobil. Pristopila sta in opazila, da sedi na prednjem sedlu slabo oblečen mladenič in spi. Mislilec, da je karo ukradel, sta ga zbudila. Pri sebi je imel licenco zdravnika dr. I. E. Littlefielda iz Paris Hill, Maine. Rekel je, da je zdravnikov sin. Preiskala sta ga in našla pri njem \$195. Prvi policist ga je odpeljal na policijsko stražnico, drugi je pa ostal pri avtomobilu ter začel preiskovati notranjost. Pod odejo poleg zanjega sedeža je našel mrtvo žensko.

Takoj je odhitel na stražnico, kjer je policijski sodnik zasliševal mladega fanta ter zaklical: — Žensko si umoril. — Seveda sem jo, — je odvrnil fant, — in če pogledate v rumble seat, boste našli tam tudi truplo njenega moža.

Nato je prišla na dan strahna resnica.

Mladi fant — Paul Dwyer — je bil v sredo dopoldne v Paris Hill, Maine, sam doma. Telefoniral je 65 let staremu zdravniku dr. Littlefieldu, naj ga pride preiskat, češ, da je spolno bolan.

Zdravnik je res prišel ter ga preiskal in ugotovil, da ni bolan. — Pač pa, — je dostavil, — dekle, s katero hodite, je noseča.

— Ni res, — je vzkliznil fant in udaril zdravnika po glavi. Ker ni bil takoj mrtveč, ga je z rokama zadušil. Nato je spravil njegovo truplo v rumble seat zdravnikovega avtomobila ter se odpeljal z njim k zdravnikovi ženi, kateri je natevil, da je dr. Littlefield do smrti povozil dve osebi ter pobegnil v Boston, kamor je povabil ženo. Žena je vzela s seboj nekaj dragocenosti in \$250 ter se odpeljala s fantom v Boston, kjer sta seveda zamažala zdravnika. Prevozila sta štiri države, nakar je postala ženi stvar sumljiva. Očitno je fantu, da ve, kje je zdravnik, da pa noče povedati. Fanta je to zjezilo ter jo je zadel. Njeno truplo je pokril z odejo ter se odpeljal najprej v New York, iz New Yorka pa v New Jersey, kjer ga je pri Arlingtonu premagal spanec.

— Nobena bojna ladja na svetu nima takih bojnikov, kot jih imajo naše sovjetske ladje, — je rekel Vorosilov. "Majnevi baltičskega brodograjskega pokaza, da ste mornarica in rdeča armada izstrebili vohune, razdiralce in agente fašistične tajne službe ter ste postali močnejši kot kdaj prej."

Katerih krajih držav South Dakota, Iowa in Minnesota je padlo 5 palev snega.

CHICAGO, Ill., 17. okt. — Od severozapada je prihrumel velik snežni vihar. Po ne-

SNĚŽNI VIHARJI NA ZAPADU

CHICAGO, Ill., 17. okt. — Od severozapada je prihrumel velik snežni vihar. Po ne-

KATASTROFA V ALABAMI

V Alabami je bilo ubitih 33 premogarjev. — 4 milje daleč v rovu so eksplodirali plini.

BIRMINGHAM, Ala., 17. oktobra. — Pri strahoviti razstrelbi v Mulga premogovniku 4 milje daleč od vhoda, je bilo ubitih 33 premogarjev.

Rešitelji se bore proti dimu in strupenim plinom, da prinašajo na površje svoje ponesrečene tovariše.

Plini so se vžgali v ovinku rova, 4 milje od vhoda. Ako bi nastala razstrelba bližje vhoda, bi bilo v rovu zajetih vseh 350 premogarjev.

Polagoma prinašajo iz rova ožgana trupla ponesrečenih premogarjev. Pred rovom stoji okoli 500 žena, otrok in starišev.

Razstrelbo je bilo slišati v Birmingham, 12 milj od rova.

Izmed premogarjev, ki so se nahajali ob času razstrelbe v ovinku, je ostal pri življenju samo Ivan Fox, bil pa je hudo ožgan in ne more govoriti.

Mulga je majhna vas v gorskem kraju, kjer so bogati skladi premoga. Majna je last Woodward Iron Company in premog rabijo večinoma za toplotenje železne rude.

Še predno je Woodward družba kupila premogovnik, sta bili v njem dve razstrelbi; 5. okt. 1914 je bilo ubitih 17 premogarjev, 20. aprila 1916 pa jih je bilo ubitih 37.

Največja rudniška nesreča v Alabami pa je bila v premogovniku Banner 8. aprila 1911, ko je bilo ubitih 128 premogarjev.

SOVJETSKA MORNARICA
NEPREMAGLJIVA

MOSKVA, Rusija, 17. okt. — Ob koncu mornariških manevrov v Baltiku je v svojem govoru vojni komisar Klementi E. Vorosilov rekel, da bo Rusija premagala vsakega sovražnika v Baltiku. V svojem govoru pred mornarji je Vorosilov rekel, da more ruska vojna mornarica odbiti vsak sovražni napad.

— Nobena bojna ladja na svetu nima takih bojnikov, kot jih imajo naše sovjetske ladje, — je rekel Vorosilov. "Majnevi baltičskega brodograjskega pokaza, da ste mornarica in rdeča armada izstrebili vohune, razdiralce in agente fašistične tajne službe ter ste postali močnejši kot kdaj prej."

Katerih krajih držav South Dakota, Iowa in Minnesota je padlo 5 palev snega.

KITAJCI SE UMIKAJO NA SEVERU

Japonci so zavzeli Šun-teh. — Kitajci se mnogo poslužujejo aeroplanov. Japonci so v dveh tednih bombardirali 49 mest.

PEIPING, Kitajska, 17. okt. — Po zavzetju Šunteha so Japonci pričeli prodirati proti jugu ob Peiping-Hankov železnici ter so dospeli 50 milj do meje province Hopej in Honan.

Kitajci so se v Šuntehu trdnostno držali, toda so se vsled artilerijskega ognja in bombardiranja iz zraka morali umakniti.

Sodeč po dosedanjem naglem japonskem prodiranju, se bo moral zadnji ostanek kitajske vojske kmalu umakniti iz Hopeja. Japonci, ki prodirajo ob Tiencin-Pukov železnici, so že vdrl v provinco Šantung.

Japonci poročajo, da Kitajci na severu vedno v večji meri bombardirajo iz zraka in posebno vojaške koncentracije.

Japonska časnikarska agencija Domei poroča, da so kitajski letalci bombardirali Jüanping v Provinciji Sansi, 70 milj severno od Tajvana. Dva aeroplana sta bila izstreljena.

Japonska armada poroča, da so njeni letalci od 1. oktobra bombardirali 49 mest v severni Kitajski.

ŠANGHAJ, Kitajska, 17. oktobra. — Kitajski aeroplani so napadli japonske bojne ladje na reki Vangpu ter japonske postojanke pri Vusungu, 12 milj severno od Šanghaja. Napravili pa so le malo škode.

V južni Kitajski je bilo ubitih 40 oseb in 100 ranjenih, ko so Japonci bombardirali Kanton-Kovlun železnico. V Vučovu je bilo ubitih nad 100 kitajskih civilistov. Japonski letalci so večkrat bombardirali Hangčev, glavno mesto Čekiang province, ki ima 1,500,000 prebivalcev.

NANKING, Kitajska, 17. oktobra. — Japonski aeroplani so bombardirali vojaško letališče pri Nankingu. To je bil že 16. zračni napad na letališče. Povzročena škoda pa je neznatna.

Napad je izvedlo 12 aeroplanov, ki so leteli zelo visoko in jih kitajski protizračni topovi niso mogli doseči. Japonci so metali zelo velike bombe, ki pa niso padale daleč od namenjenega cilja. Aeroplani so nato odleteli proti zapadu ter so vrgli več bomb na Tiencin - Pukov železnico.

Kitajske vojaške oblasti naznanjajo, da je bilo v severnem delu province Šansi od svojega oporišča odrezanih 50,000 Japoncev in so v nevarnosti, da jih kitajska osma armada popolnoma uniči.

V PRIHODNJEM FISKALNEM LETU BO PRORAČUN IZRAVNAN

WASHINGTON, D. C., 16. oktobra. — Konferenci, ki se sestal 15. novembra, bo predložil predsednik Roosevelt pet načrtov, tikajočih se delavske zakonodaje. O teh načrtih se bo vršila vroča debata, in je le malo upanja, da bodo sprejeti v nespremenjeni obliki.

ŠANGHAJ, Kitajska, 17. oktobra. — Kitajska vlada v Nankingu je naznanila, da je od belgijske vlade prejela povabilo, da se 30. oktobra udeležijo konference 9 držav. Belgija je povabila devet držav, ki so podpisale pogodbo, ki Kitajski jamči neodvisnost, da se sestanijo na konferenci, da razpravljajo o kitajsko-japonski vojni.

DEČEK ZGOREL V KOČI

RIVER EDGE, N. J., 15. oktobra. — Na dvorišču očeta ve hiše je zgradil enajstletni Samuel Bell malo leseno kočico in zamazal špranje s katranom. V kočici je povabil 14 letnega Roberta MacGradyja. Prižgala sta petrolejko, ki se je pa prevrnila. Mahoma je bila kočica v ognju. MacGrady se je rešil, dočim je Samuel Bell zgorel.

JUGOSLAVIJA
NA NEWYORSKI
RAZSTAVI

Predsednik velike newyorške svetovne razstave Grover A. Whalen je naznanil, da je jugoslovanski poslanik Konstantin Fotić v New York World's Fair Hall of Nations podpisal pogodbo za 10,000 kvadratnih čevljev zemlje na zemljišču razstave.

"Pokazati hočemo tudi nekaj velikanskega napredka, ki ga je dosegla Jugoslavija pa svetovni vojni v industriji, trgovini, transportaciji in poljedelstvu," je rekel Fotić.

Jugoslavija je druga tuja dežela, ki je kupila zemljo za svojo izložbo. Prva je bila Finska.

HITLER DELI ODLIKOVANJA

BERLIN, Nemčija, 17. okt. — Že drugi v dveh tednih je nemška vlada podelila razne rede novega reda nemškega orla. Med trinajstimi, ki so dobili veliki križec, je tudi tajnik italijanske fašistične stranke Achille Starace.

Medtem ko je bilo v ponedeljek odlikovanih 22 tužcev, jih je bilo v petek odlikovanih 114, med temi so: en Bolivijec, 32 Bolgarov, 2 Čilenca, 4 Grki, 14 Holandcev, 2 Perzijci, 4 Italijani, en Let, 2 Šveda, 4 Jugoslavlani in 6 Madžarov.

RAZSTRELIVO ZA
KITAJSKO

Največja municijska tovarna v Združenih državah E. I. du Pont de Nemours & Co. pošilja velike množine razstreliva TNT kitajski vladi.

Municijska družba pravi, da je bila pogodba za te pošiljke sklenjena, še predno se je na Kitajskem pričela vojna in da pozneje družba ni sprejela nobenega naročila, niti od Kitajske, niti od Japonske. Družba je priznala, da je parnik Severnega nemškega Lloydja St. Louis odpeljal iz New Yorka 300 ton TNT, zanikuje pa, da bo parnik Bremen peljal kako razstrelivo. Parnik Bremen je od srede nalagala staro železo in žveplo in bo odplul brez potnikov s 3500 tonami tovarov.

"Glas Naroda"
(A Corporation)
Owned and Published by
SLOVENIC PUBLISHING COMPANY
Frank Sakner, President J. Lupsha, Sec.

Place of business of the corporation and address of above officers:
216 West 18th Street, Borough of Manhattan, New York City, N. Y.

"GLAS NARODA"
(Voice of the People)

Issued Every Day Except Sundays and Holidays

Na celo leto v celoti na Ameriko in	Za New York na celo leto	\$7.00
Kanada	Za pol leta	\$3.50
Na pol leta	Za inostranstvo na celo leto	\$7.00
Na četrt leta	Za pol leta	\$3.50

Advertisement on Agreement

Ugotovi brez podpisa in osebnosti se ne naložujejo. Denar naj se blagovno pošilja po Money Order. Pri spremembi kraja naročnikov, prosimo, da nam tudi prejane bivališče naznanijo, da hitreje najdemo naslovnika.

Subscription Yearly \$6.00

"Glas Naroda" izhaja vsaki dan izvenredno nedelje in praznikov

"GLAS NARODA", 216 W. 18th Street, New York, N. Y.
Telephone: CHelsea 3-1242

FATHER COUGHLIN

Kakor zvezda-repatice se je bil pred leti pojavil na ameriškem političnem obzorju katoliški duhovnik Coughlin.

Krog njegovih pristašev se je širil, in nekateri so pred zadnjimi volitvami prerokovali, da bo dobila njegova stranka milijone in milijone glasov.

To se pa ni zgodilo. Njegov vpliv se je začel manjšati v istem razmerju kakor je naraščal.

Coughlin je sedaj gotovo hvaležen svojemu novemu predstojniku nadškofu Mooneyu, ki mu je prepovedal nadaljnje govore po radio. Bolj mu Mooney ni mogel ustreči.

Broadcastanje je precej drago. Nekateri radio-postaje računajo za minuto nad sto dolarjev. Coughlinovi finančni viri so pa začeli usihati.

Iz katerih virov je črpal, javnost samo slutiti, natančno pa ne ve.

V tej deželi ima vsak pravico povedati svoje mnenje. Tudi Coughlin ima in je imel to pravico.

Toda čimveč je govoril, tembolj se je razodeval kot nazadnjak, kot hlapec posebnih interesov, prežet s fašističnimi idejami.

Nadškofu Mooneyu je pa šlo še za nekaj drugega.

Father Coughlin je duhovnik. Kot najbolj zgovoren član katoliške cerkve v tej deželi, je pa oblatil svoj duhovniški talar s politiko ter je v imenu katoličanstva nasprotoval New Dealu, neodvisnemu strokovnemu unionizmu in napredni politiki v splošnem.

Nadškof ga je pokaral, ker je rekel, da je napravil predsednik Roosevelt veliko neumnost, ker je imenoval Hugona L. Blacka za člana najvišjega sodišča. In pokaral ga je, ker je skušal ustvariti vtis, da katoliška cerkev nasprotuje C.I.O., ter mu namignil, da je bolje, če ne govori več po radio.

Father Coughlin je utihnil. Katoliški cerkvi je treba čestitati.

Iz Slovenije

ZANIMIV RIMSKI GROB

V Kaplji vasi pri Mokronogu je posestnik Čirer pričel na svojem zemljišču rigolati zemljo za vinograd. Pri kopanju v globino je zadel na kamenito ploščo, ki jo je z udarci razbil. Ko je ploščo odstranil, se mu je odprl skamat grob, v katerem je bilo še dokaj dobro ohranjeno človeško okostje. Pri lobanji je na vsaki strani ležal po en bronast in menda pozlačen uhlan, v spodnji čeljusti pa novček, na katerem se dobro pozna letnica XII. V grobu je bil tudi prav dobro ohranjen kamenit kip, ki predstavlja ženo z dolgimi, po hrbtu spušenimi lasmi, držečo v roki povezano bulo. Na levi strani je uklesana riba. To znači, da je kip iz prve dobe krščanstva. Po vseh znakih sodeč so v bližini še drugi grobovi.

ŽRTVE PODIVJANEGA SEDLARJA

V noči od 4. na 5. oktobra se je izvršil pred neko gostilno na Prevaljah krvav pretep. Do spora je prišlo zaradi neklih keksov. Brezposeln sedlar, ki se je že dalje časa potika v okoliščini Prevalj, je med divjim pretepom z nožem razrezal Gabrijelu Guzejevu žilo odvodnico na roki. Rudolfu Hriberniku žilo odvodnico na vratu. Binny Breclan je dobil ures v nogo, najhujše pa je ranjen mladi Tonči Pučel, ki ima ranjena pljuča in se bori s smrtjo. Pučel in Hribernik sta bila prepeljana v bolnišnico v Črno. Brezposelnega sedlarja pa so orožniki takoj aretirali.

STREL PRED VRATI

Zagorsko dolino je presenetila novica, da si je končala življenje 30-letna Pepca Hudumalova iz Toplice pri Zagorju, hči vpojenega rudarja. Bila je že več let v službi pri nekem inženjerju v Ljubljani. Zjutraj je prišla k staršem na obisk. Obiskala je tudi svojega izvoljenca, s katerim sta se domenila, da napravita popoldne izlet. Res sta se popoldne našla in sta

bila zvečer v neki gostilni v Kisovcu prav vesela v družbi. Nekateri pa so opazili, da je Pepca naenkrat postala zamišljena in tiha. Vendar nikdo ni slutil kaj zlega, ko je brez slovesa zapustila družbo.

Čim je zaprla vrata za seboj, je odjeknil strel. Prestrašena družba je pohitela iz gostilne. Na pragu so našli Pepco, ki je bila že v zadnjih izdihljajih. Pognala is je bila iz samokresnega kroglja v glavo.

Z LOVSKE PUŠKO

USTRELIL BRATA

V Kamnici pri Mariboru se je zgodila nesreča, katere žrtev je postal 6 letni Stanko, sin tamšnjega posestnika Grizila. Starši so zjutraj odšli na delo, otroci 3 fantki, in ena deklica so brez nadzorstva ostali doma ter se igrali. 12 letni Ivan je segel po očetovi lovski puški, ki je visela na steni, in ne vedoč, da je nabasana, v šali pomeril na svojega 6 letnega brata in sprožil. Izstrel je zadel fantka v levo nogo ter mu jo raztrgal. Sosedje so na pok prihiteli v hišo in takoj o nesreči obvestili župana, ki je takoj poklical mariborske reševalce, ki so fantka prepeljali v mariborsko bolnišnico, kjer pa je kmalu umrl zaradi izkrvavitve.

DIVJE SVINJE POZROČAJO ŠKODO

Že precejšnjo vrsto let ni bilo v turjaških gozdovih in v škocijanski dolini sledov za divjimi svinjami. Samo lani je bila ena ustrelena. Letos pa so prišle v večjem številu. Kmetje so kmalu opazili veliko škodo po njivah. Zlasti koroza je bila močno uničena. O tem so bili po lovskih čuvajih obveščeni ljubljanski lovci, ki zdaj divjad vneto zasledujejo. Divje svinje so se priklatile v te kraje iz kočevskih gozdov. Nevarne utegnejo postati otrokom, ki zdaj po gnojnih pasejo govedo.

ŽUPNIŠČE V OGNJU

Gospodarsko poslopje župnišča pri Sv. Duhu na Ostrem vr-

"GLAS NARODA"

pošiljamo v staro domovino. Kdor ga hoče naročiti za svoje sorodnike ali prijatelje, to lahko stori. — Naročnina za stari kraj stane \$7. — V Italijo lista ne pošiljamo.

hu je zajel požar. Gasilci in vaščani so z združenimi močmi preprečili, da ni postalo tudi župnišče žrtev požarne katastrofe. Kako je ogenj nastal, še ni ugotovljeno.

ŠNOV, KI VSE PREMOČI

Še vedno primanjkuje pripomočkov, da bi lahko v vodi namakali in prali blago, ki se ga voda ne prime. Koliko truda je treba rečimo, predno postane zmehčljivo bombaževino vlakno. Tudi volna se nerada namoči. Če hočemo tako blago prati, ga moramo namakati po cele dneve ali celo tedne, predno se toliko namoči, da mu pridemo z milom do živga. Pa še pri tem mora biti voda mehka, da doseže milo pravi učinek.

Na kongresu kemičnega društva v Rochester, N. Y. so si ogledali izdelanci novo patentirano sredstvo pod trgovsko znamko "Tergitol" ki napravi vodo bolj moko kakor je sicer, če se lahko tako izrazimo. S pomočjo tega sredstva lahko namočimo še tako odporno blago. Tergitol je sintetični alkohol in učinkuje baje petkrat močnejše, nego milo v mehki vodi in sicer tudi v trdi vodi. Zato se bo kmalu uveljavil zlasti v tekstilni industriji.

NAZNANILO

Rojakom po Pennsylvaniji (posebno v Alleghany, Cambria in Somerset okraju) naznanjamo, da jih bo obiskal naš novi potovalni zastopnik

FRANK AHLIN

Rojake prosimo, naj mu poskušajo ustreči pri nabiranju naročnine.

Uprava Glas Naroda

PAIN-EXPELLER
TISOCERIM JE POMAGAL PRI BOLESTIH IN BOLEČINAH — PAR VORGLAJEV.
PAIN-EXPELLER
"Anchor" varnostno znamko v rabi že 70 let.
LINEMENT

Sto let je dočakal.

Te dni je praznoval stoletnico rojstva Mijo Podvez v Bukovdu v Medjimurju. Rojen je bil leta 1837 v Gornji Lendavi in ko mu je bilo pet let, sta mu umrli roditelja. Dolgo je moral trdo delati, da si je prislužil toliko, da je kupil nekaj zemlje in hišico v Bukovdu, kjer živi že 45 let. Starec rad pripoveduje kako je bilo v starih časih, o sedanjem svetu pa pravi, da je pokvarjen.

SKALPIRANA PLESALKA

Pred pariškim sodiščem bo te dni zanimiva obravnava, ki bi lahko njeno ozadje porabili za film. Gre za bitko, ki se je vnela v nekem plesnem studiu na Montmartru med dvema španskima plesalkama. Bitka je mnogo bolj služila časti njegovega temperamenta, nego ženskih čarov. Angelika Velez se je učila novih plesov v najetem studiu. Tik pred njo je imela skušnjo v istem studiu druga plesalka Maria Coblau. Čim je Angelika vstopila v spremstvu svojega pianista Narcisa Figueroa v studio, je zagodrnjala: Fui, kako smrdi! Zdalj trdi, da je mislila s tem parfum plesalke Coblau.

Druga plesalka je pa to razumela čisto drugače. In čeprav se je baš oblačila, je divje planila iz garderobe in navalila na Angeliko. Jela ji je pljuvati v obraz, jo suvati in lasati, da je bilo joj. Končno je ostal bojeviti plesalki med prsti šop las s kožo vred. Uboga Angelika je pa imela na glavi za dlan veliko rano. Bila je napol skalpirana, tako da so jo morali odpeljati v bolnišnico. Zdalj zahteva za skalp 50,000 frankov odškodnine.

ROJAKOM V PITTSBURGHU, PA., in OKOLICI

Gospod Vital Vodusek, duhovnik ljubljanske škofije, bo imel misijon v slovenski cerkvi Vnebovzete Matere Božje na 57. ulici, od pondeljka večer, 18. oktobra, do nedelje, 24. oktobra.

Vse rojake vabimo, da se misijona vdeležijo.

Cerkveni odbor. (2x)

NAROČITE SE NA "GLAS NARODA" NAJSTAREJŠI SLOVENSKI DNEVNIK V AMERIKI

Peter Zgaga

Pravilno izražanje! . . . Količkrat sem že pisal o njem. Vedno namreč naletim na primer nepravilnega izražanja, ki so zabavni in silijo človeka v smeh.

Tako sem naprimer čital naslednje poročilo:

— Krava, pripadajoča pokojnemu farmerju, sedaj njegovi ženi, ki je pred tremi tedni zvrгла, je erknila.

Pred poroko sta se dogovorila, da bo ona odločevala v malenkostnih, on pa v važnih zadevah. Zdalj sta že deset let poročena.

Pa naj kdo reče, da se v desetih letih ne pojavi v zakonu nobena važnejša zadeva.

V tem zakonu se ni, kajti ona vedno odločuje.

Nekateri gospodarji so od vruga sitni. Ne vstrežeš mu, pa ne vem, kaj bi napravil.

— Kakšne številke pa pišete? — je nahlulil gospodar starega pisarja. Poglejte to? Saj je taka kot 5.

— Saj je vendar 5 — je odzval pisar ponižno.

— Kako naj bo 5 — je bruhnilo iz njega, — ko pa vendar izgleda kakor 7.

Ta je iz starega kraja.

Na cesti sta se srečala kmet in biciklist. Kmet je jahal kravo. In to se je zdelo biciklistu tako smešno, da je stopil s kolesa in se začel na vse zrlu krohotati.

— Kaj se smeješ? — ga vpraša kmet.

— Ker kravo jahaš.

— In to se ti smešno zdi? Ne, prijatelj, to ni smešno. Ampak smešno bi bilo, če bi skušal bicikelj pomolsti.

Znanstveniki so dognali, da je na svetu tisoč petsto milijonov ljudi.

Sveti Bog! Toliko ljudi in tako malo sre!

Ni je bolj umazane stvari, kot je nedolžnost.

Vsak si namreč umiva roke v nji.

— Najbolj čudna stvar na svetu je srajca, — je rekel Ribničan. — Pri treh luknjah moraš ven, da prideš notri.

— Zakaj nima oče nič las? — je vprašal sinček mater.

— Zato, ker toliko misli.

— Zakaj jih imaš pa ti toliko?

— Glej, da se pobereš...

Živel je ubogi bajtar, ki je imel mlado in lepo ženo. Živel je na posestvu hudega graščaka. Na svojih bornih njivah ni toliko pridelal, da bi mogel plačati najemnino.

Graščak mu je pretel, da mu bo zarubil bajto.

Žena je pa jokala. Jokala zato, ker je Bog ni hotel uslišati, da bi ji dal otroka. Jokala in molila.

Bajtar je šel potožiti svoje krize in težave velikemu modrijanu.

— Najemnino ne morem plačati, žena pa joka in molí.

Modrijan se zamislil in mu svetuje: — Tebi ni treba več hoditi v grad prosit. In žena naj neha moliti. Žena naj gre v grad. Ti pa doma ostani in molí.

In je storil po modrijanovsem nasvetu.

Žena je hodila v grad prosit, on je pa doma molil.

Po preteku enega leta je žena rodila krepkega fant, graščak se je pa usmilił bajtarja in mu je odpustil najemnino.

Denarne pošiljatve

DENARNA NAKAZILA IZVRŠUJEMO TOČNO IN ZANESLJIVO PO DNEVNEM KURZU

V JUGOSLAVIJO		V ITALIJO	
Za \$ 2.55	Din. 100	Za \$ 6.35	Lir 100
\$ 5.00	Din. 200	\$ 12.25	Lir 200
\$ 7.20	Din. 300	\$ 29.50	Lir 300
\$ 11.65	Din. 500	\$ 57.00	Lir 500
\$ 23.00	Din. 1000	\$ 112.50	Lir 1000
\$ 45.00	Din. 2000	\$ 225.00	Lir 2000

KER SE CENE SEDAJ HITRO MENJAJO SO NAVEDENE CENE PODVRŽENE SPREMEMBI GORI ALI DOLI

Za izplačilo večjih zneskov kot zgoraj navedeno, bodni v dinarjih ali lirah dovoljujemo še boljše pogoje.

Izplačila v ameriških dolarjih

Za izplačilo \$ 5.— morate poslati	\$ 5.75
\$ 10.—	\$ 10.85
\$ 15.—	\$ 15.95
\$ 20.—	\$ 21.05
\$ 25.—	\$ 26.15
\$ 30.—	\$ 31.25
\$ 35.—	\$ 36.35

Prejemnik dobi v starem kraju izplačilo v dolarjih.

NUJNA NAKAZILA IZVRŠUJEMO PO CABLE LETTER ZA PRISTOJNO \$1.—

SLOVENIC PUBLISHING COMPANY
"Glas Naroda"

216 WEST 18th STREET NEW YORK, N. Y.

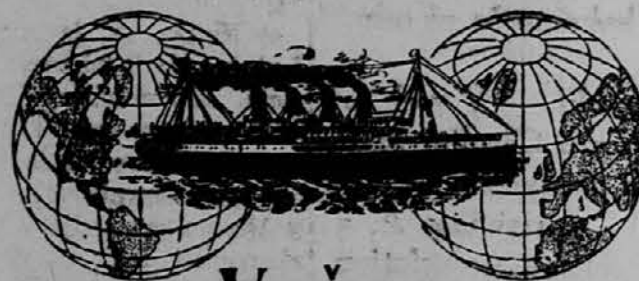
POSILJATELJE OPOZARJAMO,

naj nakazuje pri pošiljavih otroga vato (naprimer sto, dve, tri) dinstov ostrona in, kajti taka izplačila so najhitreje izplačana, poleg tega je pri pošiljanju nakazilov vati tudi razpisano SLOVENIC PUBLISHING CO. (Travel Bureau)

PREDSEDNIK GOVORI

Ob otvoritvi novega mostu v Chicagu je imel predsednik F. D. Roosevelt govor, ki je bil eden njegovih najbolj znanih. — Roosevelt je namreč odločno obsodil diktatorje, ki s svojim početjem ogrožajo svetovni mir. Dan pozneje je državni tajnik Hull izjavil, da so zavzele Združene države stališče Lige narodov z ozirom na japonski vpad na Kitajsko.

Važno za potovanje.

Kdor je namenjen potovati v stari kraj ali dobiti tega od tamo, je potreben, da je vreden v vseh stvareh. Vredno za dolgaletno službo vam zagotovimo dati najboljša posla in tudi vse potrebne prekrbete, da je potovanje, ugodno in hitro. Vse se za ugodno obrnite na nas za vsa posla.

Mi predstavljamo vse, bodisi prebne za povratno dovoljenje, potni lista, vize in sploh vse, kar je za potovanje potrebno v najhitrejši času, in kar je glavno, za najmanjšo stroško.

Nedržavljan naj ne odlašajo do zadnjega trenutka, ker predno se dobi iz Washingtona povratno dovoljenje. RE-ENTRY PERMITS, trpi najmanj en mesec.

Pišite torej takoj za brezplačno navodila in zagotavljanje Vam, da boste poceni in udobno potovali.

SLOVENIC PUBLISHING COMPANY
(Travel Bureau)

216 West 18th Street
New York, N. Y.

Kratka Dnevna Zgodba

CHARLES NODIER:

V SAMOTARJEVI DOLINI

Ob cesti, ki vodi iz Bergera-
ca v Perigneux, se je nekoč sko-
raj v vsej dolžini razprostiral
kostanjev gozd, na drugi stra-
ni pa se je svet spuščal precej
strmo in tvoril dolino z imenom
"Dolina samotarja." Vrhovi
gora, ki so jo obdajali, so bili
tako strmi, da se je komaj kdo
drznil plezati nanje.

V temni, globoki dolini pa je
daleč iz vasi žarela kovačija
Edvarda Tousseinta, kot pravi
vulkan. Bival je tu že 40 let.
Bil je resitelj blodečih ob vsa-
kem času. Ob praznikih pa in
ponoči se je delo počivalo, jim
je bila kašpot njegova velika,
pred vrati obešana luč. Vsa-
kdo mu je bil dobrodošel. Zato
so prebivalci te doline imeno-
vali njegovo kovačijo "Hiša
usmiljenja."

Na večer je v kuhinji blizu
kovačije sedela, ob širokem, za-
rečem ognjišču, kovačeva dru-
žina, kup otrok, oče kovač, in
stara mati Huberta. Z njih ob-
razov se je odbijala svetloba
bakrene svetilke, ki je visela na
sadrasti steni, ki je bila že moč-
no očrjena od dima in časa.

Niso se dobro povečevali, ko
se je zaslilo na dvorišnih topo-
tanje v skornje obutih nog, ta-
koj nato je potrkalo.

Vstopil je zelo odličen tujec.
Imel je črno obleko z okovani-
mi gumbi in z močno naguba-
nim belim ovratnikom. Na gla-
vi je imel širok, črn klobuk, o-
krašen z velikimi peresom
ki mu je segal daleč naprej.
Nosil je gosto, črno brado. Vsa
njegova zunanost je domače
spominjala na gospode, kot so
jih videli včasih prihajati v sa-
mostan.

Kovač ga je veselo sprejel,
ga posadil za ognjišče in mu
ponudil kosanje, ki ga je iz-
grebel iz žerjavice, in kozarec
belega, iskrega vina.

Niso se vsi posedli, ko je zno-
va potrkalo. Vstopil je majhen
nenavadno oblečen popotnik, ki
je takoj vzbudil pozornost vseh.
Zlasti otrok, ki jim je bilo žal,
da ne morejo videti bleščečega
se okrasja v njegovih gostih,
rdečih lasih, ker je bil skoraj
ves zagrnjen z velikim, temno-
rdečim plaščem in radi velike-
ga pokrivala iste barve, ki je
bilo pritrjeno s širokim jerme-
nom okoli brade, kakor na-
gobnik popadljivega psa.
Predstavil se je z imenom Co-
las Papelin.

Tudi njemu je kovač ponudil
skromno večerjo in mu primak-
nil stol k ognjišču.

"Morate mi oprostiti, da vas
ne morem pogostiti, kot ste
morda vajeni," je nagovorila
starka svoje goste potem, ko je
odvedla otroke k počitku.

"V našo deželo prihaja le
malo ljudi, kot ste vi, bil je naj-
brž le slučaj, da sta zašla k
nam," je pripomnil kovač.

"O, ni samo slučaj," ga je
prekinil rdečelasec, ki je bušil
v glušče smeh, na način, da se
od vsega obraza ni videlo dru-
gega kot neizmerna usta z zob-
mi, ostrimi kot igle in belimi
kot slonovina. Primaknil je
stol bliže k sosedu in razprostil
svoje dolge, krempljaste roke
nad žerjavico, da so bile v svi-
tu ognja videti, kot bi bile ro-
žene.

Vsi so se začudili njegovim
nasmehljivim besedam.

"Moj plašljivi konj" je še
dostavil, "se je plašil viharja,
da sem blodil tri ure po goz-
dovih in globelih. Tako sem
oredirjal okrog trideset milj,
dokler nisem v daljavi zagle-
dal svet vašega ognja."

Njegova sveta volja se izra-
ža v vseh stvareh — je rekla
mati Huberta in se prekrizala.

"O, tega se dobro zaveda
moj častljivi sosed, gospod
Pankrac Choquet, doktor vseh
štirih fakultet in profesor v
Heidelbergu," in se zasmejal še
luje kot prvič.

"S kakšno pravico," je re-
kel doktor, "se morete vtikati
v stvari, ki vas nič ne zanima-
jo?"

"Oprostite, moj dobri gos-
pod, ne jezite se," je odvrnil
Colas, božajoč z ogromno roko
plašč starega doktorja. "Videl
sem vas v nekem mestu pri pre-
davanju, kjer ste odlično pre-
vajali Plutarha iz latinščine, in
kjer ste se pri neki vrstici ne-
nadoma ustavili, kot bi vas sa-
tan prijel za grlo."

"Čuden se," je doktor za-
godrnjal, "da sprejemajo v ta-
ko prijazno hišo take maloprid-
neže."

"Nikoli še nisem nikogar od-
podil s svojega praga, če je is-
kal zavetja," je rekel kovač.

Tujec v rdečem se je na te be-
sele odkril in sprostil svoje
ognjenožareče kodre, da se je
prikazal bled, kakor vosk ru-
men, naguban obraz z očmi, kot
da bi vtaknil v jamice dva za-
reča oglja.

Vse je obšel neprijeten ob-
čutek; skoraj jih je bilo groza.
"Ne, nikoli vas še nisem vi-
del," je zamrmral gospod Cho-

quet, "najbrž ste sam hudič iz
pekla."

"Že mogoče," se je zasmejal
Colas Papelin, "kje bi mi prišlo
na um iskati gospoda Pankra-
ca Choqueta v Samotarjevi do-
lini," je ironično pristavil.

"V Samotarjevi dolini, o...,"
je vzkliknil doktor vznemirjen.
"O..." je ponovil Colas Pa-
pelin, s smehom, ki ni hotel iz-
giniti z obraza. "Zdi se mi,
da vam ni popolnoma neznano,
zakaj nosi ta dolina tako ime,
gospod Pankrac."

"Zelo malo se brigam za
zgodbe," je odvrnil Pankrac in
se premaknil ko da hoče vstati.
"Če vas ne, pa mene," se je
rogajoče namuznil Colas Pa-
pelin in ga zelo nevljudno zadr-
žal na stolu, kot bi po nesreči
zašel v železne klešče.

"O tem vam zna lepo pripo-
vedovati moja mati," je rekel
kovač Tousseint, ki je ves čas
telo luščil kostanj sebi in gos-
tom.

"Zakaj ne," se je razvedrila
mati, ki je bila vesela, da se
bo govorilo o čem drugem.

"Ne smete pozabiti, da je bi-
la dežela tu okrog takrat mno-
go bolj žalostna in nepristop-
na, kot danes. Zato se je daleč
od doline naselil v votlini pod
neko skalo pobožen mož. Ljudje
iz doline so vedeli povedati, da
je bil to bogat gospod, ki je za-
vrgel vse v strahu, da v boga-
stvu ne utone zveličanje njego-
ve duše. Ine mu je bilo Odi-
lon. Nihče tudi ni dvomil, da
je prinesel s seboj mnogo de-
narja, ker je spremenil lice
vsej dolini, čeprav je živel sam
najbolj siromašno življenje. Dal
je obdelati zapuščeno zemljo,
zgradil je zavetišče in samo-
stan, ustanovil tovarno in tako
dal zashžiti v dolini skoraj
vsaki družini, da se jim ni bilo
treba ubijati z revščino. Oba-
nem je postavil vso dolino za
svojega dediča. Zato je vsa-
ko leto en dan posvečen niego-
vemu spominu."

Redko ga je kdo videl, ker je
malokdaj zapustil samotno bi-
vališče. Ljudje so imeli vtis,
da ustvarja iz daljave. Od ta-
krat se tudi imenuje ta kraj
"Samotarjeva dolina."

"Verjetno, čeprav sem slišal
skoraj enake zgodbe v mnogih
deželah," je doktor nestrno
pripomnil.

"Res," se je zasmejal Colas
(Nadaljevanje na 4. strani.)

Živ almanah pripoveduje

Veliko popularnost si je pri-
dobil v Ameriki in na evrop-
skem zapadu v elegantnih va-
rijetih umetnik John Datal,
ki nastopa kot živ almanah.
Čujmo, kaj pripoveduje ta ču-
dodelni mož o svoji mladosti.

Sponin je nekaj čudovitega.
Preizkusite to sami in poglobi-
te se v spomine. Gotovo boste
spoznali, koliko doživetij in
dogodkov iz vašega življenja je
že zatonilo v pozabi. So ljudje,
ki se nauče zavestno pozabljati
tako, kakor sem se jaz naučil
zavestno spominjati se. Oče
mi je v mladosti često očital,
zakaj neprestano čitam, in res
nikoli nisem imel razumevanja
za otroške igre. Za igre tudi
nisem imel dovolj časa, kajti že
kot 11-leten deček sem moral
delati in prispevati h gos-
podinjstvu svojih staršev. Za čit-
tanje sem porabil vsak trenu-
tek prostega časa. Vse pri-
hranke sem porabil za nakup
starih kolebarjev in ilustracij
pri starinarju. Zanimal sem
se tudi za stare vozne re-
de. Najbrž mislite, da v voznem re-
du ni nič zanimivega. Jaz pa
najdem v njem vedno mnogo
romantike.

Zaman mi je oče prigovar-
jal: "Fant, preveč čitaš. Pusti
to in pojdi na sprehod, pojdi
se igrati s tovariši." Gotovo je
bil prepričan, naj bi čim bolj
izrazil svojo mladost, saj smo
živeli v času, ko je bil človek
zaposlen ves dan, tako da je
imel komaj še toliko časa, da se
je naspal. Takrat se nisimo po-
znali osemurnega delovnika,
niti delavskih, strokovnih or-
ganizacij, čujmočih nad tem, da
bi delavcev ne izkoriščali.

Res sem takrat čital preveč.
Požiral sem vse, kar mi je pri-
šlo v roke. Prečital sem v na-
glici novine, ki sem jih prodal
in v posebno sem se navduše-
val za kriminalne zgodbe. Čim
krvoločnejše so bile, tem bolj so
mi bile všeč. Moja največja
skrb je bila da bi novine ne pro-
dal, dokler nisem prečital vseh
poročil o zločinih, umorih in o
sodnih obravnava. Prav ta-
dal sem jeli vezhati spomin. Za
to nisem imel pravzaprav nobe-
nega povoda. Takrat mi niti
na misel ni prišlo, da bi mogel
kdaj nastopiti v varijetih. Va-
rijete mi je bil vedno nekaj
nedosegljivega in nikoli si ni-
sem mogel dovoliti takega raz-
košja, da bi kupil vstopnino.

Mati me je pripravila do te-
ga, da sem jeli uriti spomin.
Zaupala mi je tajno lastnega
čudovitega spomina in takrat
sem ji obljubil, da se bom po-
trudil da čim bolj izurim svoj
spomin. Najprej sem skušal za-
pomniti si čim več tega, kar
sem bil prečital v raznih kole-
barjih in magazinih. Pozneje
pa sem si vtiskal v spomin raz-
ne malenkosti iz svojega o-
kolja, tako številke redarjev,
hiš, avtomobilov in avtobusov.
Kmalu sem opazil, da si mnogo
lažje zapomnim fiziognomijo
človeka, s katerim sem se se-
znal in kakor pa številko. In
to je dalo mojemu spominu že
v začetku izvesten značaj. Če
sem srečal koga, ki ga še nisem
poznal, je bilo moje prvo vpra-
šanje: Povejte mi, prosim, kdaj
ste bili rojeni. Če mi je po-
vedal, sem bil prepričan, da ne
bom nikoli več pozabil njego-
vega rojstnega dne. Podatki o
rojstvu so zame mnogo važnej-
ši od podrobnega opisa človeka.

Svoj spomin sem pa hotel še
izpopolniti in ves prosti čas sem
porabil za to. Čim bolj sem pa
doraščal, tem manj prostega ča-
sa sem imel. Ko mi je bilo 13
let, so se moji starši naselili v
Detroitu. Moj oče je zopet iz-
premenil svoj poklic in moral
smo se preseliti blizu kraja,
kjer je delal. Ta čas sem postal
sel pri železniški družbi. Za-
služil sem pet dolarjev teden-
sko za posebna pota v notra-
njem okraju mesta pa še nekaj.

Takrat sem bil že strasten
zbiralec. Zdaj sem zbiral za-
klopne znamke, zdaj vozne list-
ke cestne železnice ali poštne

znamke. Pri tem sem lahko
uril svoj spomin in še zdaj se
dobro spominjam imen in na-
slovov na paketih, ki sem jih
raznašal kot deček. Nekega
dne sem se slučajno seznanil z
Edgarjem Wallaceom. Ni mu
bilo še 15 let, pa tudi on je že
moral iskati zaslužek, da bi ne
umrl od lakote. Pomagal sem

mu, da ga je sprejela v službo
železniška družba, kjer sem bil
zaposlen sam. Wallace pa tu
ni ostal dolgo, češ, da to življe-
nje ni zanj, da mu bolj uga-
vojaška služba. In čez teden
dni je bil že dobrovoljec pri vo-
jakih.

Ko mi je bilo 16 let, sem do-
bil službo pri plinarni, kjer sem
delal 10 let. To so bila najtežja
leta moje mladosti. Nekega

večera, ko sem sedel s prija-
telji v kabaretu in jim za zaba-
vo pripovedoval na pamet raz-
ne zgodovinske podatke, sem
zbudil pozornost slavnega igral-
ca Thomasa Bassa. Po krat-
kem pogovoru mi je predlagal,
naj pustim svojo službo in zač-
nem nastopati v velikem vari-
jeteju kot živ almanah. In to
je bil začetek moje artistske
kariere.

Knjigarna "Glas Naroda"

216 West 18th Street

New York, N. Y.

IGRE

ANTIGONE, Sofokles, 60 strani 30

AZAZEL, trdo vez. 1.-

BENEŠKI TEGOVEC. Igrokaz v 5. dejanju. 50

Klasčne igre najslavnejšega dramatika,
kar jih pozna svetovna literatura. Dela je
prevredel v krasno slovensko nos. ... 100
š. pesnik Oton Župančič.CYRAN DE BERGERAC. Heroična komedija v
petih dejanjih. Trdo vezano 1.50

ČRNE MASKE

Spisal Leonid Andrejev, 32 str. Cena 35

Globoka ruska drama je podana v jako le-
pem slovenskem prevodu.

EDA, drama v 4. dejanjih 50

GOSPA Z MORJA, 5. dejanj 75

KREUTZERJEVA SONATA

Spisal L. N. Tolstoj, 136 strani. Cena 50

S čudovitim mojstrovom prikliče Tolstoj v
tem romanu bralca nase. Munkova doživlja-
mo prizor za prizorom, grozovitost za gro-
zovitostjo do strašnega konca.

LJUDSKI ODER:

5. zv. Fe 12 letih, 4. dejanje 50

MAGDA. Spisal Alojz Remec, 86 strani. Cena 45

Založna uboga dekleta v dramskih pri-
zorih. "To je britka, globoka zgodba ženske,
ki trpi, pada in odpušča in umira po krivdi
moža."

MARTA, SEMENJ V RICHMONDU, 4. dej. 30

MOGOČNI PRSTAN, Milčinski, 52 strani 35

NAMISLJENI BOLNIK, Moliere, 80 str. 50

OB VOJSKI. Igrokaz v štirih slikah 35

OPOROKA LUKOVŠKEGA GRAJŠČAKA

47 strani. Cena 30

Ta veselotirga zapnega češkega pisatelja Vrh-
lickega je namenjena predvsem manjšim o-
drom.

PETRČKOVE POSLEDNJE SANJE

Spisal Pavel Goll, 84 strani. Cena 40

Božična igra v štirih slikah, primerna za
večje odre.

POTOPLJENI ZVON

Spisal Gerhart Hauptmann, 12. str. Cena 50

Dramatska balja v petih dejanjih.

PEPELUH, narodna pravljica, 6. dejanj, 12 str. 35

REVIZOR, 5. dejanj, trdo vezano 75

R. U. R. Drama v 3. dejanjih z predigro,
(Čapek). Vezano 45

ROKA V ROKO

MACBETH, Shakespeare. Trdo vezano, 151 str.
Cena: mehko vezano 70 Vez. 90

OTHELLO, Shakespeare. Mehko vezano 70

SEN KRESNE NOČI, Shakespeare. Mehko
vezano. Cena 70

SKOPUH, Moliere, 5. dejanj, 112 str. 50

SPODOBNJ LJUDJE ("ZIVETI")

Spisal F. Lipovec, 40 strani. Cena 30

To je ena izmed petih enodejanskih, šilih de-
janj se vrši pred svetovno vojno. Namen
ki ga je imel pisatelj, nam odkriva na četu
knjige z besedami: — Ni strup, — ne več zdra-
vilo, kar ti dajeta.

TESTAMENT

Spisal Ivan Rozman, 105 strani. Cena 35

Ljudska drama v štirih dejanjih. Vprizori-
tev je omogočena povsod, tudi na takih o-
drih, ki ne smorejo za svoje predstave pre-
velikih stroškov.

TONČKOVE SANJE NA MIKLAVŽEV VEČER

Mladinska igra s petjem v 3. dejanjih 50

ZAPRAVLJIVEC, Moliere, 3. dejanje, 107 str. 50

ZGODOVINSKE ANEKDOTE. Cena 50

ZA KRIŽ IN SVOBODO. Igrokaz v 5. dejanjih 35

ZBIRKA LJUDSKIH IGER.

3. snopič. Mila pod zemljo, Sv. Nosa. Sanje
13. snopič. Vestalka, Smart Marije Device,
Marlin otrok 3014. snopič. Sv. Božidar, Junaka deklica,
Materin blagoslov 3015. snopič. Turki pred Dunajem, Fajola in
Neča 3021. snopič. Sv. Jost, Ljubena Marjinega o-
troka 30Svoj spomin sem pa hotel še
izpopolniti in ves prosti čas sem
porabil za to. Čim bolj sem pa
doraščal, tem manj prostega ča-
sa sem imel. Ko mi je bilo 13
let, so se moji starši naselili v
Detroitu. Moj oče je zopet iz-
premenil svoj poklic in moral
smo se preseliti blizu kraja,
kjer je delal. Ta čas sem postal
sel pri železniški družbi. Za-
služil sem pet dolarjev teden-
sko za posebna pota v notra-
njem okraju mesta pa še nekaj.
Takrat sem bil že strasten
zbiralec. Zdaj sem zbiral za-
klopne znamke, zdaj vozne list-
ke cestne železnice ali poštne

PESMI Z NOTAMI

MEŠANI IN MOŠKI ZBOR

Ameriška slovenska lira. (Holmar) 1.-

Orlovače himne. (Vodopivec) 1.20

Pomladanski odmevi, 11. zv. 45

SLOVENSKI AKORDI

22 mešanih in moških zborov, uglašen Karl
Adamič Cena 1.50

PLANINKE

Pesmi za sopran, alt, tenor in 2. glasbilo
J. Laharnar Cena 1.20

MOŠKI ZBOR

Gorski odmevi. (Laharnar) 2. zvezek 45

Trije moški zbori. (Pavčič)

Izšla Glasbena Matica 40

DVOGLASNO

Naši himni 50

MLADINI

Osem mladinskih pesmi ob 100 letnici rojstva
Fr. Levstika s klavirjem ali harmonijem.
Uglaši Emil Adamič Cena 1.-

MEŠANI ZBORI

Trije mešani zbori. Izšla Glasbena Matica 45

RAZNE PESMI S SPREMLJEVANJEM:

Domovini. (Foerster) Izšla Glasbena Matica 50

Gorske cvetlice. (Laharnar)

Četvero in petero raznih glasov 45

V pepelnici noči. (Sattner)

Kantata za soli, zbor in orkester. Izšla
Glasbena Matica 75Dve pesmi. (Prelovec). Za moški zbor in ba-
riton solo 30

MALE PESMARICE

St. 1. Srbske narodne himne 15

St. 1a. Što čutiš, Srbije tužni 15

St. 11. Zvečer 15

St. 13. Podolnica 15

Slavček, zbirka šolskih pesmi. (Medved) 25

Lira. Srednješolska, 50

MEŠANI IN MOŠKI ZBORI. (Alj.) —

3. zvezek. Psalm 118; Ti veselo poj; Na dan;

Divna noč 40

6. zvezek. Opomin k veselju; Sveta noč;

Stražniki; Hvalite Gospoda; Občutki; Ge-
slo 40

CERKVENE PESMI

Domači glasovi. Cerkvene pesmi za mešan zbor 1.-

Tantum Ergo (Premr) 50

Mašne pesmi za mešan zbor (Sattner) 50

Pange Lingua Tantum Ergo Genitori (Foerster) 50

K svetemu Rešnjemu telesu (Foerster) 40

Sv. Nikolaj 60

10 EVHARISTIČNIH PESMI

Za mešan zbor Cena 1.-

MISSA in Honorem St. Josephi, Kyrie

Cena 1.-

HVALITE GOSPODA

Pesmi v čast svetnikom, mešan zbor Cena 1.-

PRILOŽNOSTNE PESMI

za izvan cerkvene in društvene slavnosti, sestav-
ljal A. Grum, Mešani in moški zbori Cena 1.-

NOTE ZA CITRE

Košljanski. Poduk v igranje na citrah, 4. zvezek 3.50

Bari pridejo, koračnica 30

NOTE ZA TAMBURICE

Slovenske narodne pesmi za tamburaški zbor in
petje (Bajuk) 1.20Bom šel na planince. Podpuri slov. narodnih
pesmi (Bajuk) 1.-

Na Gorenjskem je slečno 1.-

RAZG

Ljubezen za ljubezen

ROMAN IZ ŽIVLJENJA ZA "GLAS NARODA" PRIREDIL: I. W.

1

"In v kakih odnosih je mlada dama tam-le, ki je tako blede in žalostna in je samo zaposlena z uslužbenici, z družino gostitelja?"

Tako vpraša visoko zračen, zelo odlični mlad mož svojega prijatelja, odvetnika dr. Henrika Warena, s katerim sedi pri vstopu v dvorano.

Dr. Waren pogleda proti označeni dami, ki je bila v kotu dvorane zaposlena s tem, da je natakala prazne kozarce in jih polagala na podstavek. Oblečena je v zelo priprosto črno obleko, brez okrasja in četrta navzlic temu izgleda odlično, je bilo to pripisati samo njeni postavi in njenim kretnjam.

"O, misliš gospo Hano Moranovo?"

"Gospa! To mlado bitje je žena? Tako dekliška še izgleda."

"Poročena je bila tudi samo šele en dan, kajti njen mož se je takoj naslednji dan po poroki ponesrečil. Sicer pa tukaj v družini ne govore radi o tem dogodku in v družbi so le malo izvedeli o tem in samo na način, kakor je gospa te hiše razširila. Samo svoji lastnosti kot odvetnik se imam zahvaliti, da o tej zadevi vem več, kot drugi ljudje. Toda to je dolga povest, o kateri tukaj ne morem govoriti. Ako te zanima, ti bom povedal drugkrat."

Zopet gleda Gert Darland z veliko radovednostjo Hano Moranovo, nato pa pravi naglo:

"Zelo hvaležen ti bom za to. Ali je ta gospa Moranova v sorodstvu z gostitelji?"

"Da, hči je neke sestrice gospoda Rasmussena. V hišo so jo vzeli, ne posebno radi, kot desetletno deklico, ko je postala sirota in je bila brez vsakega premoženja. Med nama povedano, v tej hiši je ves čas preživela v pravem zaničevanju."

"To je mogoče na njej opaziti; na sebi ima nekaj plahega, kar je v nasprotju s tem, kako naravno ponosno nosi svojo glavo. Ravno na to nasprotje sem postal pozoren in je v meni zbudilo zanimanje za njo. Ali se njen položaj vsled mojih ni izboljšal?"

"Ravno nasprotno; s tem se je njen položaj še poslabšal. Toda, kot rečeno, da ti bom vse povedal, bom moral pripovedovati zelo obširno in sedaj ni za to dovolj časa. Sedaj pa ravno vidim gospodinjko gospo Heleno Rasmussen prihajati k nama s svojo lepo, najstarejšo hčerjo Dito. Varuj se, Gert, gospica Dita je zelo nevarna lepotica in zdi se mi, da si na njo napraviš velik vtis."

Gert Darland razširi svoje široke rame in nehoti skreči čelo. "Proti tej nevarnosti sem zavarovan," se smeje.

"Ne bodi tako lahkomisljen," se šali Waren, "tudi ponočni čuvaji so že podnevi umrli."

Gert Darland se brezskrbno zasmije.

"Zelo lepo, da me primerjaš z nočnim čuvajem, Henrik. Toda za smrt in življenje tudi ne bo takoj šlo. V takih slučajih navadno največ trpi moj žep in v tem imam izkušnjo in sem previden. V splošnem pa me ta gospica Dita Rasmussen mnogo manj zanima kot pa plaha, blede gospa Moranova. Njej me moraš na vsak način še predstaviti."

"Hm! To pa morava malo diplomatično začeti. Po želji njene tete gospa Hana Moran za družbo sploh ne sme obstojati, nastopati sme samo za kulisami — tam, kjer je delo, pa nobene zabave. Na noben način ne smeš gospej Rasmussenovi in gospi Diti pokazati, da ti je uboga sestrice bolj všeč kot pa domača hči, drugače bo za to trpela uboga gospa Moranova. V vsakem oziru pa si volštrnem krogu najbolj zaželjena in zanimiva osebnost. Prav gotovo Dita svoji sestrični ne privošči, da se zanimaš za njo."

"Hvala za ta migljaj; bom previden. Gospej Moranovi ne bi hotel povzročiti nikakih neprijetnosti."

Medtem pa ste si gospa Rasmussenova in njena najstarejša hči priborili pot skozi plesalce in obe stojite pred obema gospodoma.

"Gospoda, tega pa pač ne smem dovoliti, da kar tako gledate ples; ko še toliko mladih deklet čaka na svoje pare," pravi gospa Rasmussenova, žena lastnika posestva Altwiesena, napol resno, napol šaljivo.

"Oprostite, milostljiva gospa, ravno sem hotel nagovoriti svojega prijatelja Darlanda, da si pri vaši gospi hčeri zagotovi prihodnji ples. Jaz sam pa sem zaman gledal z istim namenom za vašo najmlajšo hčerjo, pa je nisem mogel najti."

Gospa Rasmussen malomarno zamahne z roko.

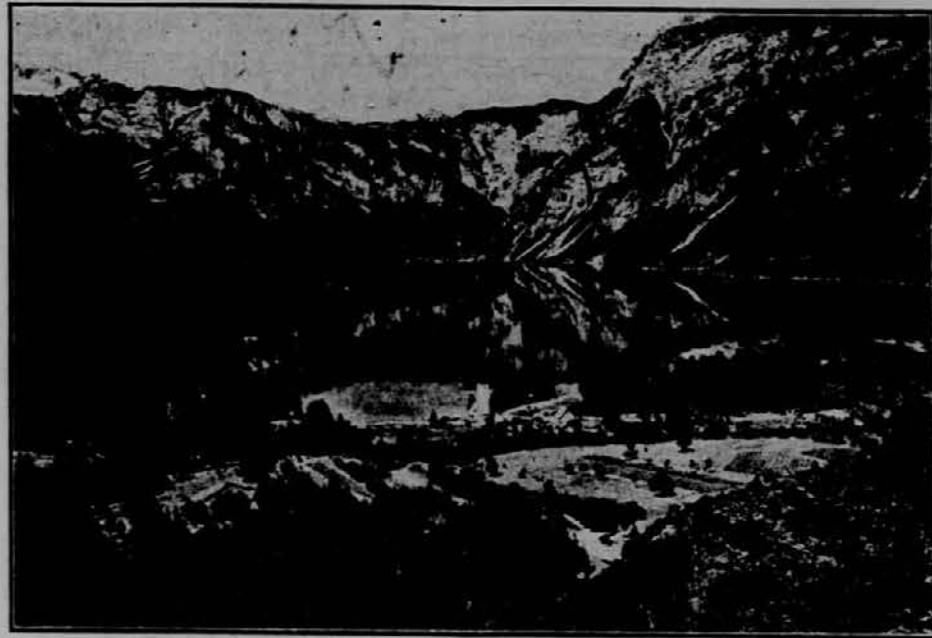
"Moja najmlajša hči je še otrok in še ne sme v družbo, gospod doktor."

"O, meni pa se zdi, da je gospica Lizika že pred več meseci obhajala svoj šestnajsti rojstni dan in ker se je sedaj že vrnila iz zavoda, mislim, da jo smem iskati med plesalkami."

"Ne, ne, za to je še mnogo časa, gospod doktor," odgovori častljiva gospa nekoliko v zadregi ter se z ljubeznivim nasmehom obrne k Gertu Darlandu, novemu lastniku knežje-ga posestva Herrenberga. To največje posestvo v okolici je kupil pred nekaj časa in glas o velikem bogastvu je šel še pred njim. Ker je bilo za možitev sposobnih deklet malo, je imel Gert Darland tako pri dekletih kot pri njihovih materah velik vpliv, pa četudi njegova osebnost ne bi bila tako prikupljiva in zanimiva.

O njem so seveda vedeli samo toliko, kar je o njem povedal njegov prijatelj dr. Waren, ki se je pred nekaj leti v mestu nastanil kot odvetnik in je bil tudi splošno zelo priljubljen. Ker je Waren prevzel veliko odvetniško pisarno svoje sestrice dr. Warene in je veljal za edinega njegovega dediča, zato je bil tudi zelo zaželen ženini, četudi ga je sedaj njegov prijatelj Darland nekoliko postavil v senco. Dr. Waren je o svojem prijatelju Darlandu povedal, da je edini sin nekega posestnika, ki je med vojno svoje zelo zadolženo posestvo moral prodati. Gert je po končani vojni takoj odšel na otok Borneo, kjer je imel brat njegove matere, ki je bila po rodu Holandska, veliko posestva. Neoznani strije je v Gertu videl svojega dediča. Gert, ki je bil poljedelec po poklicu, se je pod vodstvom svojega strica kmalu zveševal v razmere. Ko je stric po nekaj letih umrl, je Gertu zapustil vse svoje bogastvo in svoja posestva, kajti zelo pridnega nečaka je imel jako rad.

(Dalje prihodnj.)

Bohinjsko jezero

KNJIGARNA "GLAS NARODA"

216 WEST 18th STREET, NEW YORK

V SAMOTARJEVI DOLINI

(Nadaljevanje z 3. strani.)

Papelin, "toda zakaj motite gospo Huberto?"

"Kaj še ni konec?" je vprašal.

"Ali ne veste, doktor, da glavnega še ni povedala," se je rogal Colas Papelin, da je doktor umolknil, kesajoč se, da ni raje ostal zunaj navzlic slabemu vremenu.

"Odilon," je nadaljevala starka, "je živel v svoji votlini v molitvi in postu. Le kadar je opravljal kako sveto pobožnost, se je prikazal v dolinski cerkvi. Znal je govoriti kot pridigar, bil je učen in tako usmiljen do ubogih kot Samaritan. Njegova podoba mi je ostala v spominu, kot bi ga videla pred kratkim."

"Njegova zunanost je čisto brez pomena," je zamrmral doktor, grizoc si ustnice.

"Kaj ne, Pankrac Choquet, da o tem, kar ste pravkar rekli, niste popolnoma prepričani," je pridrženo zini čudni tujec. Kdo je to, ki zna gledati v dušo, je obupno pomislil doktor in skrivaj pogledal proti vratom.

"Ne boš mi še ušel," je Colas šepnil na tistem Pankracu na uho.

"Sveti Odilon pa se je le zbal za ostanek denarja," je nadaljevala Huberta, "da ne bi privabil tatu. Zato ga je razdelil med najrevnejše."

"Kaj reče k temu moj gospod Pankrac Choquet," se je Colas obrnil do svojega soseda.

Pankrac je sukal brado, se nestrpno premikal na stolu, pogledoval na vrata, odgovoril pa ni nič.

"Poslušajte, kaj se je zgodilo potem," je rekla mati.

"Neke noči je vstala zelo zgodaj, vsa preplašena, moja rajna mati Tifana, najboljša žena v vsej vasi. Bilo je, gospodje, ravno danes pred 30 leti, niti ure več ne manj. Zvonilo je ravno k jutranjicam. Vprašala sem jo, kaj ji je, da vstaja tako zgodaj. "Oh, imela sem tako strašne sanje. Pravijo, da so sanje včasih opomin božji. Zdi se mi, da so umorili starčka Odilona. In še ko sem se že zbudila, sem še vedno slišala njegove tožbe in jadenjanje."

"Tako je se oblekla, zbudila nekaj sosedov in tekla z njimi k starčkovi votlini, kjer je spoznala, da jo sanje niso varale. "Ubogi samotar je mil mrtev, je vzkliknil Colas, "ali slišite, doktor?"

"Umiral je še, ko so prišli tja," je pripovedovala Huberta, "ko ga je morilec pustil, je imel še toliko moči, da se je priplazil v svojo celico, medtem ko je nesrečnež zaman iskal zaklad, ki ga ni bilo nikjer."

"Gospod Pankrac, ali slišite?" je zasmehljivo vprašal Colas Papelin.

Pankrac ni odgovoril, njegovo dihanje pa je bilo podobno hropenju utrjene živali.

"Tifana in njeni ljudje niso

našli nikogar v votlini in ne kje drugje. Toda pozneje so pravili, da se je po okolici razširil vonj po smoli in žveplu. Rekli so, da je morilec sklenil zvezo z zlim duhom, da je lahko ušel nevarnosti, ki mu je pretela."

"Slišite, Choquet," se je znova zasmejal Colas Papelin.

"Slišim, slišim! To ubogo ljudstvo naravnost živi od praznovestva," je urno odgovoril Pankrac Choquet s hlinjenim mirom.

"V votlini so našli samo, kot pravijo, s krvjo popisano list," je še rekla starka, "in zaznamovan s petimi nohti, kot s kraljevskim pečatom, ki je morilec zagotovil trideset let miru."

"Kaj mi neki brni po ušesih najbrž zvoni k jutranjicam, ali slišite doktor?"

"Morilec niso nikoli zasledili, čeprav je ostalo v starčkovih roki šop las, ki se jih je še držala koza," je končala Huberta.

"Čast svetemu Odilonu," je rekel Colas, vstal in privzdignil doktorju klobuk, okrašen s peresom.

Gospod Pankrac Choquet je imel ob strani glavo gladko goloto mesto brez las, kot da bi bili lasje odžgani.

Pankrac je vstal s spačenim obrazom, pobral je klobuk in odšel skozi vrata brez pozdrava, neprestano gledajoč nazaj, če mu ne sledi Colas Papelin. Toda rdečelasec, se je zdelo, da se ne zmeni več zanj, brskal je z železno grebljico po žerjavici, da so letel iskre skoraj po vsem prostoru.

Vrata so se zaprla. Niti mati Huberta niti sam kovač Tonsaint se nista upala premakniti, še manj spregovoriti. Sedela

V stoterih slovenskih domovih boste našli to knjigo umetniških slik. Naročite jo že vi.

"Naši Kraji"

Slike so iz vseh delov Slovenije in vemo, da boste zadovoljni.

Zbirka 87 fotografij v bakrotisku na dobrem papirju vas stane —

\$1.

sta kot okamenela od neznane groze. Ko so zunaj utihnili kolar med bučanjem viharja, je Colas Papelin vstal, si pogladil lase in se priklonil, kot dobro vzgojeni človek.

"Moran slediti temu človeku ker ne maram, da bi se izgubil v tej divjini. Najlepa hvala za gostoljubnost, gospa Huberta, in vam, kovač!" Hip nato so zaskripali tečaji in vrata so se s treskom zaprla za njim.

Naslednje jutro, ko so ljudje odhajali na delo v samostan in v tovarne, je Edvard Tonsaint, ki je spremljal svojo mater, enadoma izpustil njeno roko in s kretnjo opozoril one, ki so hodili zadaj, ker je hotel materi prihraniti strašno sliko, ki se je nudila njihovim očem nekoliko stran od steze.

Bilo je truplo, tako strašno spačeno zaradi krča v smrti.

nem boju in tako ožgano od nebesnega ali peklenškega ognja, kdo ve, da so komaj spoznali, da je bil to kdaj človek, ako bi ne bil ležal poleg njega črn plašč in širok klobuk z velikim peresom.

VOJNA V 3 DO 4 LETIH.

Nemški tisk ostro napada parlamentarnega tajnika angleškega vojnega ministra, lorda Apsleya, ki se mudi ta čas na lovu na Poljskem, in ki je izjavil nekemu poljskemu časnikarju, da postaja vojna nevarnost v Evropi čedalje večja. Računati je treba s tem, je dejal, da bo nastala vojna najpogostejše v treh ali štirih letih, če prej ne uspe splošna razorožitev. Pri tem tiči 25 odstotkov vojne nevarnosti po njegovem mnenju ob nemško-poljski meji.

ZA KRATEK ČAS IN ZABAVO

NASLEDNJE KNJIGE TOPLO PRIPOROČAMO LJUBITELJEM ZDRAVEGA HUMORJA

DOMAČE ŽIVALI. 72 strani. Cena	30
GODČEVSKI KATEKIZEM. 61 strani. Cena	25
LUMOREŠKE IN GROTESKE. 180 strani. Cena	30
Trda vez. Cena 1.—	
12 KRATKOČASNIH ZGODBIC. 72 str. Cena	25
PO STRANI KLOBUK. 159 strani. Cena	50
POL LITRA VIPAVCA, spisal Felgel, 136 str.	60
PREDTRŽANI, PREŠERN IN DRUGI SVETNIKI V GRAMOFONU. 118 strani. Cena	25
SANJSKA KNJIGA	60
SLOVENSKE ŠALJIVCE. 90 strani. Cena	40
SPAKE IN SATIRE. 150 strani. Cena	90
TIK ZA FRONTO. 150 strani. Cena	70
TOKRAJ IN ONKRAJ SOTLE. 67 strani. Cena	30
TRENUTEK ODDIHA (Knjiga vsebuje tudi šalolgro "Vse naše"). 189 strani. Cena	50
VELIKA ARABSKA SANJSKA KNJIGA	150
ŽENINI NAŠE KOPRNELE. 111 strani. Cena	45

TE KNJIGE LAHKO NAROČITE PRI:

KNJIGARNA "GLAS NARODA"

216 WEST 18th STREET

NEW YORK, N. Y.

V PREDPRODAJI —

Slovensko-Amerikanski

KOLEDAR

ZA LETO 1938

IZIDE NOVEMBRA MESECA

160 STRANI ZANIMIVEGA ČTIVA ... POVESTI ...

ZEMLJEPISE ... ZGODOVINA ... NARAVOSLOVJE ... S SLIKAMI

LETOS BO POSEBNO ZANIMIV

Cena Kalendarja je 50 centov.

NAROČITE PRI:

KNJIGARNI

"Glas Naroda"

216 West 18th Street

New York

KRETANJE

PARNIKOV

SHIPPING NEWS

20. oktobra:

Queen Mary v Cherbourg

23. oktobra:

Vulcania v Trst
Champlain v Havre

26. oktobra:

Bremen v Bremen

27. oktobra:

Aquitania v Cherbourg

28. oktobra:

Ile de France v Havre

30. oktobra:

Conte di Savoia v Genoa

2. novembra:

Europa v Bremen

3. novembra:

Queen Mary v Cherbourg

6. novembra:

Lafayette v Havre
Roma v Genoa

10. novembra:

Normandie v Havre
Aquitania v Cherbourg

12. novembra:

Bremen v Bremen

13. novembra:

Rex v Genoa

17. novembra:

Queen Mary v Cherbourg

20. novembra:

Champlain v Havre
Conte di Savoia v Genoa

24. novembra:

Normandie v Havre
Brenegaria v Cherbourg

28. novembra:

Europa v Bremen

27. novembra:

Vulcania v Trst

1. decembra:

Queen Mary v Cherbourg

4. decembra:

Lafayette v Havre
Rex v Genoa

8. decembra:

Normandie v Havre
Aquitania v Cherbourg

11. decembra:

Roma v Genoa

15. decembra:

Queen Mary v Cherbourg
Europa v Bremen
Conte di Savoia v Genoa

22. decembra:

Aquitania v Cherbourg

23. decembra:

Aquitania v Cherbourg

25. decembra:

Saturnia v Trst

26. decembra:

Normandie v Havre

ZEMLJEVIDI

STENSKI ZEMLJEVIDI JUGOSLAVIJE

Na močnem papirju s platenimi pregibi7.50

POKRAJNI ROČNI ZEMLJEVIDI:

Jugoslavija 30

Dravska Banovina 30

CANADA

..... 40

ZDRUŽENIH DRŽAV

VELIKI 40

MALI 15

NOVA EVROPA

..... 60

ZEMLJEVIDI POSAMEZNIH DRŽAV:

Alabama, Arkansas, Arizona, Colorado, Kansas, Kentucky, Tennessee, Oklahoma, Indiana, Montana, Mississippi, Washington, Wyoming 25

Illinois, Pennsylvania, Minnesota, Michigan, Wisconsin, West Virginia, Ohio, New York, Virginia 40

Naročilom je priložiti denar, bodisi v gotovini, Money Order ali poštne znamke po 1 ali 2 centa. Če pošiljate gotovino, rekomandirajte pismo.

KNJIGARNA "GLAS NARODA"

216 W. 18 Street
New York, N. Y.